

”Man måste ha morrhår”

**- en intervjuundersökning om arbetsvillkoren
för studievägledare vid Stockholms universitet**

Genomförd år 2000 av

S T U F

Studievägledarföreningen vid Stockholms universitet

Nina Ahlroos, Maria Bagger-Sjöbäck, Ingela Karlsson,
Anders Rickegård, Eva Spens, Birgitta Åkerman

Med stöd från PU-enheten

**Pu-rapport nr 2001:4
Pedagogiskt utvecklingsarbete
vid Stockholms universitet**

Bakgrund

Studievägledningen vid Stockholms universitet byggdes upp under slutet av 1960-talet och i början av 1970-talet. Framförallt var det omdaning av universiteten med UKAS-reformen (Universitetskanslersämbetets arbetsgrupp för fasta studiegångar) och de nya kraven som ställdes på studenterna när det gällde resultat och genomströmning, som tydliggjorde behovet av studievägledare. Reformerna syftade till en arbetsmarknadsanpassning av den akademiska verksamheten och förutsatte utspärrning av studenter som inte levde upp till de nya kraven. Från statsmakternas sida insåg man att de strängare bestämmelserna också medförde ökade skyldigheter att hjälpa studenterna att genomföra sina studier. I betänkandet Väger till Högre Utbildning, SOU 1970:21 betonades behovet av en utvidgad och förbättrad studierådgivning och yrkesvägledning. I betänkandet citerades också UNESCO-undersökningar som betonade värdet av den rådgivande och vägledande funktionen.

Allt detta ledde fram till att man ute på de enskilda universitetsinstitutionerna inrättade institutionsvägledartjänster. Ungefär samtidigt tillkom centrala studievägledarenheter vid universitetsförvaltningarna. Vid dessa svarade tjänstemän för vägledningen i regel med tjänster som byrådirektörer eller byråsekreterare. Dåvarande UHÄ anordnade utbildning för båda dessa vägledarkategorier och hade det överordnade ansvaret för studievägledningen i landet.

Den kanske första kursen för studievägledare vid Stockholms universitet hölls i oktober 1969. Ansvarig var Universitetsförvaltningens utbildningsavdelning (SU dnr 1800/69). UHÄ:s ansvar upphörde i slutet av 1970-talet. STUF:s dåvarande styrelse påpekade att detta medförde en

risk för att studievägledningens kvalitet och särskilda status skulle försämrats, särskilt vid de mindre institutionerna. STUF - Studievägledarföreningen vid Stockholms Universitet tog sina första stapplande steg hösten 1970 och konstituerade sig formellt i mars 1970. Förutom att vara en SACO/facklig organisation, har STUF som uppgift att utveckla studievägledarnas yrkesroll och arbetsuppgifter, verka för samhörighet mellan medlemmarna och utgöra ett forum för diskussion om gemensamma angelägenheter.

Genom den s.k. LÄTU-reformen (Lärartjänstutredningen), som trädde i kraft 1 juli 1986, förvandlades majoriteten av studievägledartjänsterna vid institutionerna till högskoleadjunktstjänster. Härigenom kom fler studievägledare att få en stor del undervisning i sina tjänster. Allt eftersom institutionerna fått se sin verksamhet beskuren med minskande anslag har man ofta tyckt sig vara tvingad att prioritera undervisningen genom att omvandla studievägledartid till lektionstid. Vägledningen vid många institutioner har på detta sätt krympt i omfattning eller, i något fall, helt försvunnit. Under 80-talet har även den centrala studievägledningensheten rustats ned genom att antalet tjänster minskat.

Måldokument för studievägledning

Studievägledning ingår i universitetets åtagande och finns med i högskoleförordningens regelverk. Vid Stockholms universitet vidtogs åtgärder för att definiera och stärka studievägledarnas uppgifter genom att 1995 skapa ett **måldokument för studievägledningen**. Där fastslogs bl a att studievägledning skall finnas och bedrivas på ett ”professionellt” sätt vid varje institution, vilket bl a innebär att tjänsten skall omfatta minst 50% och att innehavaren skall ha akademisk grundexamen och ämneskunskaper motsvarande minst 60 poäng. Av största betydelse är att definiera studievägledning som en del i utbildningsprocessen och i kvalitetsutvecklingen. Beträffande den centrala studievägledningen understryker man också vägledarens stora betydelse för nyrekrytering och som förmedlande länk mellan universitet, skolor, gymnasier och allmänhet.

Under 2001 håller Stockholms universitet på att arbeta fram ett måldokument för alla delar av universitetet. STUF:s förhoppning är att studievägledningens betydelse inte kommer att reduceras i detta sammanhang.

Undersökningen

När STUF:s nyvalda styrelse i januari 2000 samlades för att diskutera sina medlemmars arbetssituation, blev en av våra utgångspunkter för att förbättra studievägledarnas villkor, att försöka utröna vad måldokumentet betyder idag för studievägledningen vid Stockholms universitet.

- Har måldokumentet blivit det stöd och den ledning för studievägledarnas verksamhet som syftet var?
- Känner institutionernas arbetsledning till dess existens och innebörd och vilken ställning har studievägledningen i denna tid av uppsägningar och nedskärningar, som drabbar allt fler institutioner hårt?
- Vi ville också få reda på hur studievägledningen i verkligheten var organiserad och dimensionerad, hur studievägledarna upplevde sin arbetssituation/arbetsförhållanden och dessutom få deras hjälp att formulera vad god studievägledning är eller borde vara.

Vi valde att söka få svar på våra frågor genom enskilda träffar med var och en av institutionsstudievägledarna. Att träffa institutionsvägledarna skulle också vara ett sätt för STUF att presentera sig och dessutom en möjlighet att öppna nya kontaktvägar för vägledarna. Studievägledarjobbet är nämligen ofta ett ganska ensamt jobb. Studievägledaren träffar många studenter, men på institutionerna saknas för det mesta arbetskamrater med samma uppgifter. Att utveckla kontakter över institutionsgränserna kan därför vara särskilt viktigt för studievägledarna.

Den strategi STUF bestämde sig för var att dela upp universitetets institutionsstudievägledare mellan oss sex styrelsemedlemmar. Målet var att varje institution skulle besökas personligen, i nödfall (i första hand framkallade av tidsbrist) fick besöket ersättas med telefonsamtal eller e-

post. Namnen hämtades från Studentbyråns institutionsstudievägledarförteckning från höstterminen 1999, som omfattade 68 poster. Vi beslöt oss för att koncentrera oss på institutionsvägledarna denna gång och att vid ett annat tillfälle besöka de centrala vägledarna vid Studentbyrån. Vårt mål var att materialet till vår undersökning skulle samlas in under vårterminen 2000. Tillsammans sammanställde vi en stomme för våra intervjuer.

Frågorna

De frågor vi kom överens om var följande:

- Vad för slags tjänst och vilken anställningsform har Du?
- Hur många procent omfattar Din tjänst ?
- Hur länge har Du arbetat som studievägledare?
- Finns det en befattningsbeskrivning för Din tjänst?
- Hur stor andel av tjänsten är studievägledararbete?
- Om Du inte enbart arbetar som studievägledare, vad gör Du mer?
- Känner Du till Måldokument för studievägledning vid Stockholms Universitet?
- Finns det några stödfunktioner för Dig?
- Hur mycket besöks- och telefontid har Du för studenterna?
- Hur många studenter finns vid institutionen och hur många håp presteras?
- Hur stor del är ”vägledarsamtal”?
- Vad gör Du mer inom Din studievägledartjänst?
- Är det något Du slipper?
- Är Du nöjd med arbetsfördelningen?
- Anser Du att Du har tillräcklig utbildning för Dina arbets- uppgifter?
- Brukar Du gå på Studentbyråns informationstorsdagar?
- Hur är Din relation till institutionsstyrelsen ?
- Anser Du att Du har något inflytande på institutionen?
- Vet Dina arbetskamrater om vad Du gör?
- Känner Du Dig uppskattad?
- Trivs Du med Ditt arbete?
- Vad är god studievägledning för Dig?
- Vad skulle Du vilja att STUF gjorde för Dig?
- Övriga kommentarer

Vi skall i det följande redovisa och kommentera de svar vi fick. Vi vill understryka att vi inte gör anspråk på någon större statistisk precision, utan vi vill få underlag för att kunna resonera kring de tendenser vi fann och försöka förmedla det helhetsintryck som alla olika svar sammantaget gav.

Resultatet

Av de 68 studievägledarna/ämnena som fanns förtecknade på Studentbyråns studievägledarlista fick STUF in svar från 64 personer, varav 42 kvinnor (66%) och 22 män (34%). De som inte svarade gjorde det av olika skäl. En institution hade t ex valt att vara utan studievägledare. Vid en annan institution var studievägledaren förbjuden att svara på våra frågor.

En generell iakttagelse är att institutionernas storlek har betydelse för hur arbetet organiseras. I det följande kommer vi att betrakta institutioner med färre än 100 registrerade studenter som små institutioner och de med fler än 600 som stora. Övriga betecknas som medelstora.

STUF har noterat att man vid flera, framför allt mindre, institutioner har tagit bort de rena studievägledartjänsterna, men att en del av arbetsuppgifterna då flyttats över till en annan befattningshavare - t.ex. studierektor, personal på studentexpeditionen eller en doktorand på lösa timmar. På en institution med tre anställda och 25 studenter är det naturligtvis inte uppseendeväckande att studievägledningen sköts av t.ex. studierektorn.

Tjänsterna

Den största gruppen av tjänstekategorierna är **universitetsadjunkterna**. De utgör 42% d.v.s. 27 av 64 personer i vår undersökningsgrupp. Att gruppen är så stor beror troligen på att det var en medveten vilja från universitetet, i samband med Läru-reformen 1986, att studievägledarna skulle tillhöra denna lärarkategori. Större delen (80%) d.v.s. 21 personer

har halvtidstjänster eller mer och en tredjedel av universitetsadjunkterna har heltid.

Byråsekreterarna är näst största grupp med 18% (12 av 64). Här förefaller det som institutionerna valt att låta administrativa arbetsuppgifter komplettera studievägledararbetet istället för, att som ofta för adjunkterna, antingen ha undervisning eller ägna

Tjänst	Antal	%
Universitetsadjunkt	27	42
Byråsekreterare	12	18
Lektor	8	12
Byrådirektör	6	9
Doktorand	3	5
Assistent/amanuens	3	5
Övriga	6	9
Totalt	64	100

hela tjänsten åt studievägledning. På senare år har STUF kunnat observera utannonserade lediga byråsekreterartjänster där man bland arbetsuppgifterna, förutom studievägledning, finner dataansvar, huvudansvar för ekonomisystemarbetet och studieadministration. I några fall har en tidigare adjunktstjänst omvandlats till en administrativ tjänst. Hälften av dessa byråsekreterartjänster är halvtidstjänster eller mer.

När studievägledningen ingår i **lektorstjänster**, som fallet är i 12% av gruppen, är karaktären av bisyssla ofta tydlig. För större delen av dessa utgör studievägledningsuppgifter mindre än halvtid. I dessa fall förefaller man ha valt att lägga störst vikt vid ämneskunskaperna hos vägledaren och mindre vid de specifika studievägledarkunskaperna. En av institutionerna har valt att låta studievägledningen cirkulera bland lektorerna som ett 25% uppdrag. Det verkar svårt att bygga upp en målmedveten studievägledarverksamhet under sådana förutsättningar.

Byrådirektörerna utgör 9% (6 st). De flesta har mindre än halvtidstjänst. De kombinerar ofta studievägledararbetet med andra uppdrag. Detta är den vanligaste tjänstekategorin på den centrala studievägledningen, där man inte har krav på ämneskunskaper men väl på akademisk examen och kunskaper om studievägledning. Tjänsteformen har ingen koppling till undervisning.

Doktorandtjänster med studievägledning förekommer i knappt 5% av fallen. Den har mycket liten tjänsteandel (2-15%). Omsättningen på befattningshavare är, naturligt nog, ofta hög. STUF drar slutsatsen att

man, trots tjänsteinnehavarnas ämneskunskaper, inte från dessa institutioners sida anser sig behöva en kontinuerligt fungerande studievägledning. Samma sak gäller i princip för **assistent/amanuens tjänsterna**, som också är en liten grupp på c:a 5%.

Vi har även funnit en **externfinansierad forskare**, som arbetar som studievägledare samt två timanställda studievägledare med 10% tjänst, vilka bör ha svårt att hinna känna någon yrkesidentitet som vägledare.

Enligt måldokumentet skall institutionsstudievägledarna ha *ämneskunskaper motsvarande minst 60 poäng i ämnet* och akademisk grundexamen. Vi kan konstatera att de tjänster som garanterar dessa ämneskunskaper är universitetsadjunkt, lektor, doktorand och forskare. Med enstaka undantag finns dock även samma kompetens i de andra tjänstekategorierna. I måldokumentet sägs vidare att studievägledningen skall vara en integrerad del av utbildningen. Att i första hand kategorisera studievägledaren som universitetsadjunkt kan enligt STUFs mening vara ett bra sätt att betona sambandet med undervisningen samtidigt som tjänsterna särskiljs från de rena lärar- och forskartjänsterna.

För att studievägledningen skall kunna definieras som en professionell verksamhet anger måldokumentet att tjänsterna bör omfatta *minst 50%* av en heltidstjänst ute på institutionerna. Enligt STUF:s undersökning uppfylls det kriteriet bara på något mer än hälften av institutionerna. En del av förklaringen ligger givetvis i att de många små ämnena i allmänhet har mindre behov och resurser till studievägledning. Mer anmärkningsvärt är att flera av de medelstora institutionerna inte når upp till minimistandarden och att några av de riktigt stora institutionerna anser att behovet av studievägledning är tillfredsställt med endast en halvtidstjänst.

Det förefaller som om universitetsadjunkterna i genomsnitt stannar längst på sina tjänster. En tredjedel av dem har arbetat mer än 20 år och bara två kortare tid än 3 år. Bland byråsekreterare och lektorer hittar vi ett mindre antal studievägledare med mer än 20 tjänsteår och något fler med mindre än 3 års anställning. I de andra tjänstekategorierna dominerar de korta tjänstetiderna klart. Det är självklart så att doktorandtjänster med nödvändighet är att betrakta som genomgångstjänster. Att även de andra

kategorierna ofta tycks vara av kortare varaktighet - dock inte utan undantag!- skulle kunna indikera att tjänsterna är mer att betrakta som tillfälliga lösningar av olika skäl. Vi frågar oss om man inte emellanåt använder studievägledaruppdraget mer för att finansiera forskarutbildning eller lösa personalproblem på institutionen, än att tillgodose studenternas behov.

Vad gör en studievägledare?

Befattningsbeskrivning för vägledartjänsterna visade sig i allmänhet saknas ute på institutionerna. Knappt en fjärdedel av vägledarna kunde med någon högre grad av säkerhet säga att det fanns en beskrivning av deras arbetsuppgifter. Denna var dock oftast inaktuell. Måldokumentets rekommendation att ett *dokument med instruktioner för studievägledning bör finnas vid varje institution* verkar alltså inte ha vunnit genomslag.

Kännedom om måldokumentet tycks vara tämligen god bland studievägledarna. De flesta sade sig känna till det och de mest välinformerade var de som genomgått Studentbyråns introduktionskurs för nya studievägledare och/eller brukar delta i Studentbyråns torsdagsträffar, vilket bekräftar bilden av att de studievägledare som har en tjänst som omfattar minst 50%, och därmed har tid att delta i vidareutbildning, är de som är mest välinformerade. Måldokumentet var känt av samtliga studievägledare med universitetsadjunkts- eller byrådirektörstjänst, medan de med lektorstjänst i allmänhet inte kände till dokumentet, vilket kanske kan bero på att andelen vägledning är mindre inom lektorstjänsterna än inom övriga.

Studievägledare som inte har heltidstjänster undervisar, forskar, studerar eller administrerar dessutom. Att studievägledare ofta är **mångsysslare** framgår också av att de även inom sina studievägledartjänster har en tendens att sköta samtliga inom ett universitet förekommande arbetsuppgifter. I vår undersökning fick vi ihop en omfattande lista på de arbetsuppgifter universitetets studievägledare sysslar med utöver vägledning:

Arbetsuppgifter utöver vägledning för studievägledare vid Stockholms universitet

Administration	Kursutvärdering	Ladok
Lokalbeställningar	Ta hand om utländska studenter	Alumni
Kartlägga arbetsmarknaden	Bemanningsplan	Undervisning
Uppsatshandledning	Registrering	Tentavakt
Katalogisering av böcker	Beställning av böcker	Besvara brev
Informationsmaterial	Utbytesverksamhet	Mässor
Förnya kopieringsavtal	Rekrytering	Annonsering
Behörighetsbedömning	Informera i skolor	Hemsidor
Manusredigering	Institutionens skriftserie	Dataansvar
Ersätta studierektor ibland	Ta hand om och examinera ”restare”	Intyg
Planering inför nästa termin	Expeditions göromål	Remisser
Uppföljningsstatistik	Introduktionsveckor	Utredning
Erasmusrapportering	Budget	
Schemaläggning	Arbetsledning för studieadministrationen	

Många studievägledare som **undervisar** ser undervisningsuppgifterna som en fördel som förbättrar kontakten med studenterna och ett sätt att ”hålla sig välinformerad om grundutbildningen”.

Förekomsten av **forskningsuppdrag** och **studier** kan kanske ses som ett tecken på att studievägledarfunktionen vid vissa institutioner används som ett sätt att ordna försörjning åt forskare och doktorander.

De **administrativa** uppgifterna inrymmer exempelvis LADOK-rapportering, förnyelse av kopieringsavtal, lokalbokning, ekonomi och/eller intern information. Den goda sidan av detta är att man som studievägledare får stor erfarenhet av universitetslivets alla aspekter och på det sättet blir en resurs för både studenterna och institutionen. Många upplever också arbetsglädje i att vara kunnig och delaktig i det mesta. Frånvaron av regleringar kan också medge stor handlingsfrihet.

Nackdelarna är dock uppenbara. Det finns studievägledare som lämnar sin tjänst för att de inte orkar att år efter år klara av alla uppgifter som läggs på dem. Dessutom medför mångsysslandet ofta att själva studievägledandet, som tjänsten är avsedd för, kommer i skymundan.

De svar vi fick på frågan om hur stor andel av studievägledningen som

utgörs av rena s k **vägledarsamtal** visar att det finns många olika uppfattningar om vad ett sådant består av. Måldokumentet talar om ”*ett mänskligt möte där vägledaren aktivt bidrar till att den sökande kan fatta välgrundade beslut*”. Där påpekas också att studievägledning i denna bemärkelse inte kan ersättas av information, även om studievägledaren ofta också förmedlar information. Många tycker sig ägna för litet tid åt egentlig vägledning, några anser att den inte behövs och ytterligare några uppger att det är deras huvudsysselsättning.

En stor del av studievägledarnas arbete består i att vara tillgängliga och ha fasta öppettider. Hur mycket fast mottagningstid man har varierar från ingen alls till 16 timmar i veckan (uppdelat på två studievägledare). De flesta kompletterar sin fasta mottagningstid med mottagning efter överenskommelse och/eller ”öppen dörr så ofta det går”.

Frågan om det finns arbetsuppgifter som studievägledaren ”slipper” visade sig svår att besvara. I de fall vi fick svar sammanföll dessa med svaren på frågan om stödfunktioner och angav som exempel att institutionens studentexpedition tar hand om studieadministrationen och även att det samarbete de har med studierektorn är ett stöd i deras arbete. Vid ett par institutioner anser studievägledaren att hon/han bör vara mer involverad i planeringen, många önskar sig en annan fördelning men i stort sett är man ganska nöjd med sina olika arbetsuppgifter.

Måldokumentet anger bl a följande som studievägledarens uppgifter:

Studievägledare vid institution ska erbjuda studenter kvalificerad studie- och yrkesvägledning i första hand i anslutning till det egna ämnesområdet.

Studievägledare vid institution ska hålla sig välinformerad om både grundutbildning och forskarutbildning inom ämnet, samt om den arbetsmarknad som har betydelse för institutionens studenter.

Studievägledare vid institution ska följa upp studenternas resultat.

Studievägledarens kunskaper ska tas till vara i institutionernas pedagogiska utvecklings- och ledningsarbete.

För att man som studievägledare ska hinna utföra dessa uppgifter krävs i de flesta fall en heltidstjänst och att man får använda hela eller större delen av arbetstiden till detta. Det krävs också en skriftlig instruktion, där

arbetsuppgifterna preciseras, upprättad i samarbete mellan institutionsledningen och studievägledaren.

Utbildning för studievägledare

Vilken utbildning behöver då en studievägledare? Vid Stockholms universitet är det ovanligt med vägledare som har studievägledarutbildning från Lärarhögskolan. Här värderas i stället ämneskunskaper och kännedom om studier vid universitetet högre.

I universitetets regi anordnas varje höst en **introduktionskurs för nytilträdde** studievägledare. Dessutom brukar en två-dagars **grundkurs i vägledningsmetodik** med lärare från lärarhögskolans vägledarutbildning ges under vårterminerna.

De s.k. "**torsdagsträffarna**", som Studentbyrån arrangerar, är en viktig del av vidareutbildningen för institutionsvägledarna. Där kan man få information om nya regler och procedurfrågor som berör studenterna och institutionerna. Det är också ett tillfälle att träffa andra studievägledare och utbyta erfarenheter. Torsdagsträffarna, som brukar vara c:a 3-4 st per termin, är populära även om inte alla hinner delta varje gång. Många av de vi talat med vill ha fler informationsträffar.

Ett ytterligare tillfälle att diskutera gemensamma angelägenheter är **fakultetsträffarna**, där studievägledarna vid institutionerna inom en och samma fakultet träffas några gånger per termin. Oftast deltar också en vägledare från Studentbyrån.

Ett problem med vägledarutbildningen vid SU är att de som har en tjänstetilldelning under 50% går miste om all denna viktiga information, de har helt enkelt inte tid att delta i någon fortbildning. Av dem vi träffat har alla inte ens gått introduktionskursen för vägledare. Någon berättar att vägledartjänsten är styvmoderligt behandlad och att institutionen till och med har satt stopp för att kunna gå på utbildning.

Det behöver väl knappast nämnas att de studievägledare som har möjlighet att delta i nationella och internationella **vägledarkonferenser**

inte heller är de som har tjänster på mindre än halvtid. Det ligger nära till hands att anta att en av orsakerna till att måldokumentet sätter gränsen vid 50%-tjänst när man talar om *professionell studievägledning* är att just vidareutbildning skall rymmas inom tjänsten.

För en institutionsvägledare är också **ämneskunskaperna** nödvändiga. I måldokumentet talar man om *minst 60 poäng* i det egna ämnet. De allra flesta i vår undersökning uppfyller det kravet. Ibland verkar det dock finnas en benägenhet att låta dessa kunskaper helt ersätta kunnande om studievägledning, samtalsmetodik och annat som hör ihop med det specifika i arbetet som studievägledare. Om man tittar på några av svaren på frågan om man tycker sig ha tillräcklig utbildning för sitt arbete kan man skönja två olika hållningar; De som menar att någon speciell vägledarutbildning inte behövs eller inte är nödvändig och de som tycker att det är viktigt med t ex vägledningsmetodik och torsdagsträffar:

Har du tillräcklig utbildning för dina arbetsuppgifter?	
"Behövs ingen vägledarutbildning, empati och kraft att vägleda viktigast"	"Nej, jag fick inte gå vägledarkursen"
"Ja, jag har gått alla kurser vid institutionen"	"Nej, jag hinner inte"
"Nej, jag glömmer för att jag inte hinner delta på torsdagsträffar"	"Ja, vägledarkursen är bra"
"Ja, med stöd från omgivningen. Vore kul att gå vägledarkurs."	"Ja, det beror på vad jag skall klara"
"Aldrig tillräckligt, kuratorsrollen svår"	"Ja, men mer Internet och datorer"
"Är utbildad på egen hand, sunt förnuft det viktigaste"	"Vill ha mer vägledningsmetodik"
"Ämnesutbildning har jag, men ingen utbildning vad gäller det sociala"	"Saknar kunskap om regelverket"
"Ja, särskilt ämneskunskaperna är till glädje"	"Ja, för både administration och vägledning"
"Får ofta nej till att delta i utbildning av ekonomiska skäl"	"Ja för administration, nej för vägledning"
"Ja, men fortbildning är alltid bra"	"Nej, jag känner mig osäker nu i början"
	"Ja, jag har lång erfarenhet"

Bland dem som inte tycker att det är nödvändigt med vägledarutbildning är det flera som menar att om man har ämneskunskaperna, om man har läst kurserna vid institutionen, så har man vad som behövs för att kunna utföra ett bra arbete.

Studievägledarnas yttre miljö

Studievägledningen är ofta institutionens ansikte utåt, studenternas första kontakt med ett ämne och en institution. På alla institutioner verkar man dock inte vara medvetna om vägledarens roll som representant för institutionen och hur mycket den påverkar studenternas första intryck av ämnet.

Eftersom vi under våra intervjuer gick runt till de flesta institutioner kan vi rapportera litet om studievägledarnas fysiska miljö. Vi såg alla varianter - från stencilrum utan fönster till stiliga residens med högt i tak. Från små, små rum, där knappt en besöksstol fick plats till stora lokaler med soffgrupp och utrymme för att ta emot många studenter samtidigt. I vårt material såg vi ett klart samband mellan det inflytande studievägledaren vid en institution upplevde sig ha och den arbetsmiljö han/hon hade.

Under undersökningens gång blev en institutionsstudievägledare överfallen och skadad. Händelsen påminde oss om att studievägledarens ställning som allmänhetens första kontakt med institutionerna också innebär risker. Vägledarna får ofta hantera människor med problem av olika slag och möter även psykiskt sjuka personer. Ett allmänt intryck är att vägledarna vid SU känner sig dåligt rustade för denna typ av problem. Som vägledare är det heller inte meningen att man skall agera psykolog. Inte desto mindre blir dessa ärenden ofta hänvisade till just vägledaren och mängden fall kommer sannolikt att öka i och med de nya reglerna som bl a innebär att man i framtiden skall underlätta för personer med psykiska funktionsnedsättningar att studera på universitetet.

Dessa risker skall naturligtvis inte beskära vår vilja att kommunicera med dem som söker upp oss, men en säker arbetsmiljö borde vara en självklarhet för alla.

Hur upplever studievägledarna sin arbetssituation?

Svaren på frågorna om trivsel, uppskattning, relationen till institutionsstyrelsen samt kollegornas vetskap om vad man gör på institutionen bidrar tillsammans till en bild av hur vägledarna vid Stockholms universitet mår.

Alla utom två i vår undersökning sade sig **trivas** med sitt arbete. Många var dock tveksamma till om kollegorna på institutionen visste vad studievägledaren sysslar med. Flera studievägledare sade sig arbeta nära studierektor och studieadministration och menade att de närmaste vet vad man gör, men att det är sämre med övrig institutionspersonal.

Någon berättade att kollegorna visste att vägledaren på institutionen sysslade med "sådant där", vilket innebar att alla tveksamheter och problem samt ärenden som inte riktigt hörde hemma någonstans skickades till vägledaren. Någon annan upplevde sig vara en "slasktratt" för problem och bekymmer.

Att man ändå säger sig trivas med sitt arbete verkar i mycket bero på att man uppskattar kontakten med studenterna och att man också känner sig uppskattad av dem.

De flesta känner sig dock också **uppskattade** av institutionen som helhet. Fast det finns flera undantag - någon menar att studievägledningen ses som ett nödvändigt ont på institutionen och några svarar entydigt nej på frågan om de känner sig uppskattade. Dessutom fanns det ett par som kände sig osäkra på om de var uppskattade eller inte.

Vad gäller **inflytande** verkar det gå hand i hand med om man känner sig uppskattad eller inte. Det vill säga, de som inte känner sig uppskattade upplever sig oftast ha marginellt inflytande på institutionen, medan de som anser sig ha stort inflytande oftast också känner sig uppskattade.

Återigen har också omfattningen på tjänsten betydelse för om man upplever sig ha inflytande eller inte. Arbetar man mindre än 50% är man t ex sällan med i institutionsstyrelsen, något som annars påfallande många av vägledarna i vår undersökning har varit eller är.

Hela 23 studievägledare i vårt material eller ca 36% är med eller har varit med i IS som ordinarie ledamot eller suppleant. Ytterligare runt 7 stycken har närvarorätt eller är ständigt adjungerade. Om man lägger till dem blir det uppemot 47% som har en nära kontakt med IS, vilket ju borde vittna

om ett betydande inflytande för universitetets vägledare. Det kan dock tänkas att flera inte sitter med i sin egenskap av studievägledare utan snarare som lärare eller representant för den administrativa personalen.

Sammantaget kan vi konstatera att studievägledarna vid SU verkar vara ett hårdigt släkte. Alla utom två säger sig alltså trivas med sitt arbete och kontakten med studenterna tycks kunna kompensera det mesta av andra motigheter. Någon dristar sig till ett ”Ja, men trött” på frågan om hon trivs.

Vad är god studievägledning?

På frågan om vad god studievägledning är, fick vi många tankeväckande svar. Skall man försöka sig på en sammanfattning är kanske empati, tillgänglighet och kunskap några av ledorden. Här följer en liten citatsamling:

Vad är god studievägledning?

- ”Man måste ha morrhår - kunna läsa av personen man har framför sig”
- ”Att ha kontinuerlig kontakt med studenterna, visa upp sig, ha uppsökande verksamhet. Mitterminssamtal önskvärt.”
- ”Goda relationer och lyhördhet gentemot studenterna.”
- ”Hög kunskapsnivå beträffande framtida möjligheter.”
- ”Tillgänglighet, att se individerna och deras förutsättningar.”
- ”Att vara en lyhörd lyssnare.”
- ”Det skall vara uttalat att vägledaren finns till för studenternas skull.”
- ”Social kompetens, empati och engagemang.”
- ”Att inte vara lärare, utan just en lyssnande och vänlig studievägledare.”
- ”Studenten skall stå i centrum - utgå från henne!”
- ”Att vara institutionens ansikte utåt.”
- ”Att få studenten att känna sig hemma och sedd.”
- ”Hjälpa till att lösa problem.”
- ”Kunna vidarebefordra och hänvisa.”
- ”Skall ge resultat utan det syns.”
- ”Lyssna, inte påtvinga”
- ”Redovisa alternativ.”
- ”Öppen kommunikation.”
- ”Ge information och hjälpa till när det går snett.”
- ”Hålla mottagningstider, informera om arbetsmarknad, ha tid för var och en.”

”Man skall kunna ge korrekt information.”
”Ha tid, berika studenten.”
”Kunna ämnet och administrationen.”
”Att vara någon slags mentor, att visa på möjligheter och begränsningar.”
”Hjälpa studenten att se inåt sig själv och stödja med fakta.”
”Ge ärliga och korrekta svar.”
”Rättvis och snabb handledning.”
”Tystnadsplikten viktig.”
”Kommunicera, visa mänsklighet”
”God ämneskunskap för att tas på allvar.”
”Vara medveten om sin uppgift.”
”Att vara behjälplig så att studenterna klarar sina studier”
”Att ha öppna dörrar och vara öppen för studenternas önskemål”
”Lyssna, ställa rätt frågor.”
”Få studenterna att inse vad de skall göra, utan att direkt säga det till dem.”
”Kunna lista ut vilka råd studenterna vill ha.”
”Tycka om studenter.”

Några avslutande synpunkter

STUF har kunnat konstatera att undantagen är för många för att man skall kunna hävda att det finns någon överensstämmelse med måldokumentet överlag vad gäller studievägledningen ute på institutionerna. Trots att måldokumentet talar om en 50% tjänstgöring som vägledare är det långt ifrån alla studievägledare som kommer upp i den nivån, med de problem detta medför bl a i form av utebliven introduktions- och fortbildning. Dessutom var måldokumentet inte ens känt på en del håll och kan då självfallet inte heller utgöra något stöd i arbetet.

Det verkar finnas ett stort behov av att göra vägledningens roll i rekryterings- och utbildningsprocessen mera synlig och, framför allt, mera känd på institutionerna. En suddig yrkesidentitet parad med avsaknaden av en befattningsbeskrivning gör det svårt att tacka nej till arbetsuppgifter som kanske inte borde ligga på vägledarens bord. Samtidigt kan universitetets vägledare få svårt att hinna med de arbetsuppgifter som anges i måldokumentet, t ex att hålla sig välinformerad om arbetsmarknaden för institutionens studenter samt följa upp deras resultat.

Varför tar då inte institutionerna i högre utsträcknings studievägledarnas tjänster i form av just STUDIEVÄGLEDNING i anspråk och varför lägger man inte en större tyngd vid vägledningen. STUF gissar att

mycket har att göra med ekonomiska resurser. I knappa tider är det lättare att dra in på vägledning än på något annat vid institutionerna. Kanske har studievägledarens roll också delvis förändrats i det informationstäta samhälle vi idag lever i. STUF har dock svårt att tro att det *mänskliga möte* som måldokumentet talar om har spelat ut sin roll. Det nyligen utkomna betänkandet ”Karriärvägledning.se.nu” (SOU 2001:46) som bl a utredde vägledarens roll i olika skolformer, betonar vägledningens betydelse för enskilda personers val i livet och för det livslånga lärandet och menar att individens behov av vägledning är både växande och återkommande under olika perioder i livet!

STUF anser vidare att studievägledningens möjligheter att påverka institutionens resurstilldelning bör uppmärksammas. Studievägledaren har en viktig roll i rekrytering av studenter, för genomströmningen och för studenternas uppfattning om institutionen som arbetsplats. Då de ekonomiska resurserna sviktar på grund av minskade studentantal och/eller dålig genomströmning bör ökade resurser därför anslås till bl a studievägledning.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår STUF:

- att** studievägledarfunktionen vid alla institutioner skall omfatta minst 50% av heltidstjänst
- att** studievägledarfunktionen vid större institutioner skall omfatta en heltidstjänst
- att** befattningsbeskrivning för studievägledarfunktionen skall upprättas på samtliga institutioner
- att** arbetet planeras så att samtliga studievägledare ges praktiska möjligheter till kompetensutveckling
- att** institutionsstyrelsen en gång årligen går igenom studievägledarfunktionen mot bakgrund av det antagna måldokumentet
- att** uppgifter vid sidan om studievägledarfunktionen i en tjänst klart anges och avgränsas så att inte resurser avsedda för studievägledning används för andra uppgifter.

Använt material:

Högskoleförordningen 7 kap 3§

Intervjumaterial från STUF:s undersökning vid Stockholms universitet vårterminen 2000

LADOK-uppgifter: antal registrerade studenter, helårsprestations-åtaganden

SOU 1970:21 Vägar till Högre utbildning

Studentbyråns studievägledarförteckning årsskiftet 1999/2000

STUF:s skrivelse till Högskoleutredningen 20 juni 1991

Bilaga: Måldokument för studievägledningen vid Stockholms universitet, antaget 1995 04 25,

se också

<http://www.su.se/organisation/maldokument/studievagledning.php3>

Tidigare utgivna rapporter i denna serie:

- 1974:1 S Wahlén. Språkfärdighetstermin i engelska. Del I. Engelska institutionen
- 1974:1 I Carlson - S Hargevik - D Jones - M Knight. Språkfärdighetstermin i engelska. Del II. Lärarerefareheter. Engelska institutionen
- 1974:1 S Wahlén. Språkfärdighetstermin i engelska. Del III. Andra terminens utbildning. Engelska institutionen
- 1974:1 M Knight. Språkfärdighetstermin i engelska. Del IV. Uttals- och talkurs. Engelska institutionen
- 1974:2 Pågående utvecklingsprojekt vid Stockholms universitet 1974/75
- 1974:3 D T Richard. Postgraduate Education in Geology. Geologiska institutionen
- 1974:4 I Åkerlund. Muntlig språkfärdighet i franska AB1, första terminen. Institutionen för romanska språk
- 1975:1 M Jaarma. Grupparbete i teoriundervisningen i biokemi. Avdelningen för biokemi
- 1975:2 A Hjort. Pedagogisk försöksverksamhet med arbetsgrupper. Socialantropologiska institutionen
- 1975:3 Pågående institutionsprojekt vid Stockholms universitet 1975/76
- 1975:4 M Bergström - N Bickham. Deltagarstyrd projektorienterad undervisning. Pedagogiska institutionen
- 1975:5 B. Söderberg. Arbets- och examinationsformer. Institutionsgruppen för svenska
- 1975:6 B Rönnbäck. Tillämpning av Kellerplanen på en kurs inom psykologutbildningen. Utbildningsavdelningen
- 1975:7 L Brandell. Kvällsstudier. I. Vid kursens början. Utbildningsavdelningen
- 1975:8 B Rönnbäck. A Personalized System of Instruction - PSI - eller Kellerplanen. Litteraturgenomgång och teoretisk analys. Utbildningsavdelningen
- 1975:9 U Boëthius - B. Söderberg. Problemorienterade studier i svenska.
- 1976:1 E. Ems - Å Sohlman. Pu-arbete vid en universitetsinstitution. En uppföljningsstudie. Nationalekonomiska institutionen
- 1976:2 K Gylling - B Wadell. Vad är det vi håller på med? Försök med gruppundervisning. Företagsekonomiska institutionen
- 1976:3 S Köpniwsky - G Edsbäcker. Matrisen. Ett förslag till ny utbildningsstruktur för företagsekonomiska institutionen.
- 1976:4 Förteckning över pågående projekt läsåret 1976/77
- 1977:1 M Knight. Final Report on Four Laboratory Programmes "Tell the Story". Engelska institutionen
- 1977:2 U Boëthius. Ett försök med probleorienterade studier i svenska. Litteraturvetenskapliga institutionen
- 1977:3 I Åkerlund. Muntlig språkbehandling i franska. Institutionen för romanska språk
- 1977:4 J L Serrano. Kontrastiva övningar i spansk morfosyntax. Institutionen för romanska språk
- 1977:5 Förteckning över pågående och avslutade projekt läsåren 1976/77 och 1977/78. Stockholms universitet
- 1977:6 B Rönnbäck. Tre studiedagar kring pedagogiska frågor i samband med läromedelsutveckling.
- 1977:7 A Söderholm. Lärarfortbildningskurs i matematik. Matematiska institutionen

- 1977:8 H Strand. Färdighetsträning på universitetsnivå: Ett försök med ny uppläggning av undervisningen i skriftlig framställning inom svenskläroartutbildningen.. Institutionen för nordiska språk
- 1978:1 B Hellemark - O Rosén. Projektorienterad, fackspråksinriktad undervisning i svenska för utländska studenter. Institutet för engelsktalande studenter
- 1978:2 B Bergquist - P Marino-Hultman. Utveckling av bildtränande undervisningsmoment. Institutionen för antikens kultur och samhällsliv
- 1978:3 Lidman - B Ryberg - B Sagnert. Försök med låntagarundervisning. Stockholms univeristetsbibiliotek
- 1978:4 G Björkman - C Hultén - Mats Lundeberg - K Sundling - A Öquist. Att genomföra och avrapportera projektarbetsuppgifter på delkurs Pk:1. Institutionen för administrativ databehandling
- 1978:5 M Jaarma. Ny metod för teoriundervisning på grundkurser i biokemi. Institutionen för biokemi
- 1978:6 M Ohné - K Winblad. Projektarbeten på biologlinjen. Biologiska övningslaboratoriet
- 1978:7 H Edvardsson - K Ehnmark - T Johansson - E Ljungqvist - I Pusztai. Universitetskurser i dramatik. Institutionen för teater- och filmvetenskap
- 1978:8 Förteckning över påbörjade projekt läsåret 1978/79
- 1978:9 M Fritz. Elevaktiverande laborationer inom genetikavsnittet på grundkurser, Biologi II, 40 p, under läsåret 77/78. Biologiska övningslaboratoriet, genetikenheten
- 1978:10 A Bladh. Pedagogiskt försöks- och utvecklingsarbete inom den samhällsvetenskapliga linjenämndens ansvarsområde
- 1978:11 H Michélsen.Handledningssituationen i forskarutbildningen. Delrapport. Enheten för pedagogiskt utvecklingsarbete
- 1979:1 J Boman - A Söderholm. Mål och examination i matematikundervisningen. Matematiska instiutionen
- 1979:2 J Boman. Tentamen på bevis. Matematiska institutionen
- 1979:3 P Seipel. Databanker i juristutbildningen. Juridiska instiutionen
- 1979:4 Förteckning över pågående och avslutade projekt läsåret 1979/80.
- 1979:5 J Heizlar. Projekt för utveckling av specialanpassade undervisningsformer för utländska studenter. Nationalekonomiska instiutionen
- 1979:6 M Kleberg - P-Ö Klang. Före och efter informationstekniken. En uppföljning av dem som läst grundkursen i Informationsteknik vid Stockholms universitet, deras yrkessituation och inställning till utbildningen. Institutionen Journalisthögskolan
- 1979:7 L Granath - B Lundén - A Norström - A Yrgård. Utveckling av nya arbetsformer och läromedel för 5-poängskurs i fjärranalys för geovetare. Naturgeografiska institutionen
- 1980:1 V Petti. Language Proficiency Tests after the First Term of English. Engelska institutionen
- 1981:1 T Gerger - U Nordin. Rekrytering och genomströmning. Två problem områden vid den Kulturgeografiska institutionen, Stockholms universitet
- 1981:2 J Heizlar - P LUndström. Kvällsundervisningens pedagogik. Samhällsvetenskapliga linjenämnden.
- 1981:3 Samhällsvetenskapliga och historisk-filosofiska linjenämnderna, Stockholms universitet. Former för utvärdering av utbildningen.
- 1982:1 G Hansson - G Skoog. Fältkurs i ekologi - en undervisningsmodell. Biologiska övningslaboratoriet

- 1982:2 L-J Norrby. Kemiämnenas pedagogik: Kunskaper och begreppsbildning vid kemistudiernas början. Kemiska övningslaboratoriet
- 1982:3 B Willén. Distansundervisning - definition och några organisatoriska modeller.
- 1982:4 M Ohné. Externa examensarbeten på biologlinjen. Mikrobiologienheten, Biologiska övningslaboratoriet
- 1982:5 B Wadell. Rapport över en studieresa till Graduate School of Business Administration (GBA) vid New York University, New York, USA. Företagsekonomiska institutionen
- 1982:6 B Willén. Distanseleven. Ett arbetsmaterial från utvecklingen av distanskurser vid Stockholms universitet 1982.
- 1982:7 A Christansson, U Holmgren, U Klingemann. Distansundervisning vid tyska institutionen - en utvärdering.
- 1982:8 Å Walldius - T Weisberg. Video i forskningsinformation. Sju frågor till forskare, filmare och studieorganisatörer.
- 1983:1 I Wistedt, B Qvarsell. Att diskutera i grupp. Studenter på pedagogiska institutionen bearbetar Piagets teori.
- 1984:1 Former för utvärdering av utbildningen. Tillämpningen på institutionsnivå. Projektarbete inom samhällsvetenskapliga och historisk-filosofiska linjenämnderna.
- 1984:2 I Bartning - S Schlyter. Språkfärdighet genom projektarbete. En rapport från det språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84.
- 1984:3 Y Myrman - C Lindgren. Casemetoden. En reserapport från USA. Förvaltningshögskolan
- 1985:1 U Holmgren - M Bessman. Distansstudier i storstad.
- 1985:2 A-M Köll - C Linde - D Lavery - L Widman. Internationella parallell klasser. Försöksverksamhet vid tre institutioner.
- 1985:3 J Nystedt. Användning av mikrodator för diagnostiska prov, självtester och individuella övningar. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1986:1 R McAllister. Tekniska hjälpmedel i uttalsundervisningen. En delrapport. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1986:2 M Bessman. Förberedelse för högskolan? Ett dokument från 70-talets vuxenutbildningssatsning.
- 1986:3 A Stedje. Forskningsanknytning i grundutbildningen. Försök med projektanknuten och yrkesinriktad C-undervisning. Tyska institutionen
- 1986:4 A Stedje: Forschungsorientierte und Berufsbezogene Seminararbeit. Tyska institutionen
- 1986:5 I Bartning - S Schlyter. Oral Proficiency Tests in French. Discussions concerning an educational development project. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1987:1 Biologiska övningslaboratoriet. Ekologiundervisning i närmiljö.
- 1987:2 Biologiska övningslaboratoriet. Exkursionsguide för ekologer för demonstration av mellansvenska förhållanden.
- 1987:3 S Bergström - T Stockfelt. En ambitiös institution. Erfarenheter och slutsatser från ett pedagogiskt utvecklingsprojekt vid Företagsekonomiska institutionen.
- 1987:4 R Marschall - N-O Pettersson. Preparandutbildning i Ungern. Rapport från en studieresa till Budapest, okt 1986. Institute for English-Speaking Students
- 1988:1 G Magnusson - S Wahlén (red). Teaching Translation. Papers Read at a Symposium at Stockholm University.

Rapporterna från 1974 - 1988 finns endast som referensexemplar, hos oss och vid andra enheter för pedagogisk utveckling, vid universitetens och lärarhögskolornas bibliotek samt vid Statens Psykologisk-Pedagogiska Bibliotek i Stockholm.

- 1989:1 J Heizlar. Ekonomlinjen vid Stockholms universitet. Uppföljning och utvärdering av ekonomlinjen: studie av de antagna ht 1984. Samhällsvetenskapliga linjenämnden
- 1990:1 Komparativa pedagogiska miljöer. Reseberättelser från några lärares besök vid systerinstitutioner i Europa.
- 1990:2 M Bessman - B Talerud (red). Att undervisa på vetenskaplig grund. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1989/90.
- 1990:3 I Bartning. Förnyelse och kvalitet i språkutbildningen vid Stockholms universitet inför 1990-talet.
- 1990:4 A. I Johnsson. Kritiföring och kritiskt tänkande. Utvärdering av kursen i universitetspedagogik 1989/90
- 1990:5 S. Hiltunen. Kan man ändra studievanor? Utvärdering av ett inlärningsprogram för effektivare studie- och arbetsvanor.
- 1991:1 M Bessman - B Talerud (red). Universitetslärare lär. Reflektioner över undervisningen. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1990/91.
- 1991:2 G Petersson. Kön fördelning och genomströmning. Utvärdering av grundutbildningen inom några samhällsvetenskapliga ämnen.
- 1991:3 E Biedermann - G Magnusson. Internationalisering vid en språkinstitution - Modell "Branuschweig".
- 1991:4 T R Gerholm - M Håkansson - BG Pettersson. Utveckling och utvärdering av grundutbildningen i fysik.
- 1992:1 Pedagogiska Resor. Några lärares besök vid systerinstitutioner i Europa, USA och Canada. Rapport 2 - Läsåret 1990/91.
- 1992:2 M Bessman - B Talerud (red). Högre lärande? En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1991/92.
- 1993:1 B Rönnbäck. Lärarfortbildning och utbildning om studievanor vid några universitet i USA.
- 1993:2 I Municio. Erfarenheter av alternativ examination med lärarkandidater.
- 1993:3 M Bessman - B Talerud (red). Från undervisning till lärande - perspektiv skifte i den pedagogiska kompetensen. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1992/93.
- 1993:4 B Rosengren. När- och distansutbildning med dubbelriktad ljud- och bildkommunikation - en fallstudie inom data- och systemvetenskap.
- 1993:5 M Bessman, Y Myrman, S Wahlén. Teaching with cases - Rapport från en workshop.
- 1994:1 K Boréus. Rollspel i undervisningen. Erfarenheter från försök med rollspel i undervisningen i politisk teori, grundkurs i statsvetenskap.
- 1994:2 M Ohné. Att växa in i lärarrollen. En pedagogisk och ämnesmetodisk kurs för doktorander i mikrobiologi läsåret 92/93.
- 1994:3 Brit Rönnbäck. Using cases to prompt reflective practice about teaching and Learning. Rapport från en workshop.
- 1994:4 M Bessman - B Talerud (red). "Aldrig ville jag bli lärare" - om inskolning av nya universitetslärare. Sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1993/94.
- 1994:5 B Rönnbäck (red). Erfarenheter av införande av skriftliga uppgifter i grundutbildningen i socialantropologi.

- 1994:6 B Rönnbäck (red). Vad gör vi för att förbättra kvaliteten på utbildningen?
Dokumentation från campuskonferens om kvalitetsarbete vid Stockholms universitet 15 november 1994.
- 1994:7 B Rönnbäck. Första årets upplevelser. Rapport från konferenser om The First Year Experience och studiedag om mottagande av studenter.
- 1994:8 B Rönnbäck. Hur får jag mig själv att skriva vetenskapliga artiklar? Uppläggning och utvärdering av kurs för doktorander i socialt arbete.
- 1995:1 U Ekvall - J-A Chrystal. Leder högskolestudier till kritiska och kunniga studenter?
- 1995:2 U Ekvall - J-A Chrystal. Kognitivt lärlingskap i högskoleundervisning. Del 1. Teoretisk bakgrund och undervisningsmodeller.
- 1995:3 J-A Chrystal - U Ekvall. Kognitivt lärlingskap i högskoleundervisning. Del 2. Ett försök att omsätta två modeller i undervisning vid Institutionen för nordiska språk.
- 1995:4 S Hiltunen. Hur tar vi emot studenterna första året? Dokumentation från campuskonferens om mottagande av studenter vid Stockholms universitet 6 april 1995.
- 1995:5 B Rönnbäck. Studiebesök på 10 universitet. Rapport från en resa till Nya Zeeland, Australien och USA våren 1995.
- 1995:6 K W Shands. Doppler Effects: Female Frequencies in Higher Education
- 1995:7 Myrman, Yngve (red): Case Writing. Sjutton cases från en workshop med Jim Erskine. Nationellt centrum för casemetodik.
- 1995:8 Brit Rönnbäck (red) Konsten att skriva. Dokumentation från campuskonferens om kvalitetsarbete vid Stockholms universitet 11 oktober 1995
- 1996:1 Mona Bessman (red) "Nya pedagogiska grepp". Projekt från universitetspedagogiska kursens fortsättning 1994/95.
- 1996:2 Maria Tullgren. Kvalitet i undervisningen - skrivandets roll.
- 1996:3 Mats Forsgren. Rapport över utvärdering av momentet uppsatsskrivning (60-80p-nivåerna) i franska vid institutionen för franska och italienska, Stockholms universitet.
- 1996:4 Seija Hiltunen. Hur tar vi emot studenterna första året? Andra kvalitetskonferensen om mottagande av studenter, 13 mars 1996.
- 1996:5 Thomas Backlund. Pedagogiskt mentorskap - Några exempel.
- 1996:6 Max Scheja. Och ett år gick - En utvärdering av det första året på projektlinjen i matematik, fysik och matematisk statistik.
- 1996:7 Veronica Flodin & Mariann Samuelson. Grundkurs i biologi med PBL som undervisningsmetod.
- 1996:8 Margareta Östman. Rapport över utvärdering av grundkursen i tyska (1-20 poäng) vid Institutionen för tyska och nederländska vid Stockholms universitet vårterminen 1996.
- 1997:1 Gabriella Sebardt (red) CK@SU.SE - erfarenhetsutbyte om informationsteknik i utbildningen. Rapport från campuskonferens 16 oktober 1996.
- 1997:2 Agnes Börjeson & Petra Meyer. Utbildningskultur och kön. En rapport från studenternas vardag.
- 1997:3 Göran Sidebäck. "Jag gillar inte matte!" Utvärdering av metodundervisning i sociologi, våren 1996 - våren 1997.
- 1997:4 Carin Sjöström (red) Kvalitet genom decentralisering - universitetet i centrum. Dokumentation från campuskonferens 16 april 1997.
- 1997:5 Mona Bessman (red) "Nya pedagogiska grepp II". Projekt från universitetspedagogiska kursens fortsättning 1996/97.

- 1997:6 Jenny Andersson & Charlotte Sommarin. Studentinflytande - klyscha eller realitet? En rapport om studentmedverkan.
- 1997:7 Brit Rönnbäck. Vilka effekter har en kurs i universitetspedagogik? Utvärdering av Stockholms universitets kurs i universitetspedagogik för lärare 1994-96 i ett organisatoriskt perspektiv.
- 1997:7 S Brit Rönnbäck. Supplement till rapport 1997:7. Bilagor till undersökningen.
- 1997:8 Brit Rönnbäck. Nya vägar för pedagogiskt utvecklingsarbete genom systemperspektiv.
- 1998:1 David Herron. Experiments in laboratory teaching - personal experiences of alternative approaches to laboratory teaching in biology.
- 1998:2 Rudi Bjerregaard. Klara sina universitetsstudier? En fråga om arbetsvanor. En rapport om studie- och arbetsvanekursen vid Stockholms universitet hösten 1997.
- 1998:3 Anna-Karin Magnusson. Förväntningar som inte infrias! - Om studenters erfarenheter av universitetsstudier.
- 1998:4 Gabriella Sebardt (red). Hur förbättrar vi forskarutbildningen? Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 25 mars 1998.
- 1998:5 Stockholms universitets studentkår. Uppsatsarbetet - en pilotstudie om målet, vägen, mödan.
- 1999:1 Kersti Bergman (red). Det här har vi gjort ... och inte gjort. Kvalitetsarbetet vid Stockholms universitet.
- 1999:2 Charlotta Karlsson (red). Aktiva studenter ger ett levande universitet! Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 24 mars 1999.
- 1999:3 Stockholms universitets studentkår. Läskiga uppsatser - studentperspektiv på målet, vägen och mödan.
- 2000:1 Jenny Andersson. Stockholms universitet och dess alumner - Information - Arrangemang - Attityder, Studentbyrå, Stockholms universitet
- 2000:2 Charlotta Karlsson (red). Examinationen - ett väl eller ve? Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 22 mars 2000.
- 2000:3 Hans Strand. Akademiskt skrivande vid Stockholms universitet: undervisning, problem, önskemål. Inventering och lägesbeskrivning vt 2000.
- 2001:1 Rudi Bjerregaard. Klara sina universitetsstudier? - en fråga om goda studie- och arbetsvanor
- 2001:2 Tove Pettersson. Försök med caseundervisning vid Kriminologiska institutionen
- 2001:3 Stina Dreijer (red). Ökade krav - minskade resurser. Hur klarar vi det? Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 21 mars 2001.

Rapporterna från de senaste åren finns i PDF-format på
<http://www.pu.su.se/publikationer/>

Rapporterna fr o m 1989 kan också beställas från enheten för pedagogisk utveckling, Stockholms universitet, 106 91 Stockholm, tel 08/16 2043, 16 2045, 16 2046, 16 2047, fax 08 - 612 12 88

ISSN0349-0955